

Édesanyámnak

Ki az, ki átkísér az élten,
kiterjeszti védő kezét?
Ki úgy szeret, mint senki más nem,
ki értünk éli életét.

Édesanyám az, köszöntse versem,
bár a lant ügyetlen kezemben.
Talán, ha mégis megfelel e pár szó,
megnyugvást érzek szívemben.

E versben nyújtok át virágot,
kis kacskaringós rímeket.
Hogy értem fárad szakadatlan,
így mondok néki köszönetet.

1960. V. 7. / WM KGY 2015.18.1. / Új Dunatáj 1996 / 2

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)